

مأمنی برای همه آدم‌ها

به بهانه افتتاح مسجد ولی عصر

اهالی چه می‌گویند؟

در مسجد به روی همه باز است

احمدی از قدیمی‌های مسجد می‌گوید: این مسجد فقط جایی برای اقامه نماز نیست. مأمنی است که همه در آن احساس راحتی می‌کنند؛ باز بودن در این مسجد به روی همه اقشار و گروه‌ها باعث شده همیشه مورد اقبال باشد. زمانی که مسجد در حال بازسازی بود باز هم نماز جماعت را کنار گذاشتیم و در منازل افرادی که اعلام آمادی کرده بودند نماز را به جماعت برپا می‌کردیم.

اینجا احساس غربت نمی‌کنید

«فاطمه حیدری» می‌گوید: من اهل این محله نیستم؛ اینجا منزل مادرشوهرم است، اما فضای مسجد ولی عصر (عج) را دوست دارم؛ چون احساس دوستی و محبت را در بین نمازگزاران می‌بینید. در این مسجد هر چقدر هم که غریبه باشی آن قدر روابط اهالی اش حسنه و دوستانه است که احساس غربت نمی‌کنید. به نظر من همین وحدت و همبستگی اهالی باعث شد تا ساخت مسجد به این سرعت به پایان برسد.

بخواهد هزینه‌های مالی مسجد را تمام و کمال بپردازد، اما آن قدر بین مردم آبرو و اعتبار دارد که با اعتبارش این کار را برای ما انجام داد. درست مانند دیگر مساجدی که در این سال‌ها ساخته است.

چهار سال و نیم زمان برای گرفتن سند

خدا رحمت کند «اوستامد» را، او سند این مسجد وقفی را به نام آقایان «یوسف حسینی» و «محمد توانا» زد تا به عنوان صاحبان مسجد باشند و به امور رسیدگی کنند. برای فعالیت‌های مسجد و پس از افزودن خانه مجاور به آن دیگر این سند کافی نبود و برای مسجد وقفی باید سند از اوقاف می‌گرفتیم. چهار سال و نیم طول کشید تا توانستیم این سند را بگیریم. محتشمی‌پور با اشاره به این موضوع ادامه می‌دهد: برای گرفتن سند به بیشتر ارگان‌ها و سازمان‌ها سرزدیم. در این مسیر، شهرداری بیشترین همکاری را با ما داشت و از نظر بودجه هم به ما کمک کرد که جای تشکر دارد. وی افزود: هیئت‌امنا به دنبال این هستند تا این مسجد به صورت شبانه‌روزی فعالیت داشته باشد اما برای رسیدن به این هدف نیاز به مساعدت داریم و امیدواریم در این زمینه همراهی‌مان کنند.

کتابخانه و زائر سرهم داریم

حجت‌الاسلام جمشیدی می‌گوید: این مسجد در چهار طبقه بنا می‌شود. در حال حاضر زیرزمین مسجد با متراژ ۳۶۷ متر مربع، طبقه همکف قسمت برادران، سرویس بهداشتی و یک در بند مغازه به متراژ ۱۷ متر مربع و نیم طبقه آن ساخته شده است. وی ادامه می‌دهد: قصد داریم این مسجد به صورت بیست و چهار ساعته فعال باشد. در طبقات فوقانی مسجد کتابخانه، زائرسرا و منزلی برای خادم مسجد آماده خواهد شد. در این یکسال تلاش داشتیم تا فضای نمازگزاران زودتر آماده شود.

اتصال خانه مجاور مسجد با راهرو

مسجد ولی عصر (عج) سال ۱۳۵۰ با متراژ ۲۳۹ مترمربع ساخته شده و برای جمعیت آن زمان مناسب بود؛ اما با گذشت زمان و افزایش جمعیت در این محله، فضایش برای اهالی کافی نبود. سال ۱۳۷۶ هیئت امنای مسجد و ساکنان محل تصمیم به خرید خانه مجاور مسجد به متراژ ۱۲۸ مترمربع گرفتند و با ایجاد راهرویی، بین آن دو بنا اتصال برقرار کردند و نماز خواهران در منزل مجاور مسجد و برادران هم در مسجد برگزار می‌شد. در نهایت کمبود فضا و فرسودگی مسجد اهالی را به این فکر انداخت تا آن را نوسازی کنند.

دوران جنگ هم پویا بودیم

این عضو هیئت امنای مسجد می‌گوید: در ایام مبارزات انقلاب اسلامی و دوران هشت‌ساله دفاع مقدس یکی از کارکردهای مساجد، ساماندهی و پشتیبانی فعالیت‌های مبارزاتی و جهادی مردم محله بود که این مسجد هم مانند دیگر مساجد فعالیت‌های زیادی داشت.

مسجد در عرض یک سال ساخته شد

یک شوال ۱۴۳۷ قمری بعد از خواندن نماز عید فطر کلنگ‌بازسازی این مسجد خورده شد و مسجد ولی عصر (عج) به طور کامل تخریب گردید. با حضور اهالی و خیرین مسجدساز پس از یک سال بنای مسجد برپا شد و هم زمان با ولادت حضرت زینب (س) افتتاح شد. محتشمی‌پور می‌گوید: برای بازسازی مسجد، اهالی پای کار آمدند، اما در این مسیر «سید علی امید... کاشی» تلاش مضاعفی برای ساخت مسجد داشت. او خبری است که برای ساخت مسجد کمر همت بست و خیران دیگر را پای کار آورد و بیشتر کار را انجام داد. سید علی از نظر مالی آدم ثروتمندی نیست که

صفائی - مسجد «ولی عصر» (عج) که امروز در خیابان نامجو خودنمایی می‌کند، یکی از مساجد قدیمی محله «بهشتی» محسوب می‌شود. این مسجد چهل و شش ساله در حوزه‌های مختلف فرهنگی، مذهبی و اجتماعی فعالیت دارد. با افزایش تعداد ساکنان محله و استقبال آن‌ها از فعالیت‌های مسجد، هیئت‌امنا به این نتیجه رسیدند که فضا باید گسترده‌تر شود و در نهایت سال ۱۳۹۵ مسجد تخریب شد و بنای جدید آن هفته گذشته افتتاح شد.

یادگار «اوستامد»

پای صحبت قدیمی‌های مسجد که بنشینید برایتان می‌گویند که بنای این مسجد توسط «محمد جهانبخش» و مردم محله ساخته شده است. محمد محتشمی‌پور از هیئت امنای مسجد ولی عصر (عج) تعریف می‌کند: سال ۱۳۵۰ مرحوم محمد جهانبخش معروف به «اوستامد» کارگاه آهنگری اش را برای احداث مسجد وقف کرد. بعد از وقف آن مرحوم، اهالی محل همت کرده و در هزینه‌های ساخت آن مشارکت کردند و مسجدی در دو طبقه زیرزمین و همکف ساختند.

سال ۱۳۵۰
مرحوم محمد
جهانبخش
معروف به «اوستا»
ممد» کارگاه
آهنگری اش را
برای احداث
مسجد وقف کرد